

dUB - fABULEUS & Karolien Verlinden/Tuning People

Els Van Steenberghe – Focus Knack

Wiebel zoef wissel!

maandag 03 maart 2014

The Play = Dub

Gezelschap = Fabuleus

In een zin = *Dub* is een dansant huzarenwerkje met verbluffende dansprestaties maar suggereert ook een inhoudelijke slapsticklijn die te weinig uit de verf komt. Daarvoor zitten de dansende ambtenaren in een te streng wiebel/zwier/schuifel/rust-keurslijf.

Hoogtepunt = De scène waarin een bende mensen voor de deur staat tot een jongen de deur opendoet en met uitgestreken gezicht de schouders ophaalt terwijl ‘het is moeilijk’ weerklinkt: grappig, gevat en subliem gedanst. Zulke scènes kruiden *Dub*.

Score = * * *

Wat is het leven meer dan wiebelen, draaien, vallen, rechtstaan en verder trippelen? *En draai*. Dat moeten Wannes Deneer en Karolien Verlinden gedacht hebben toen ze het concept voor *Dub* uitwerkten. *Wiebel*. Ze trachten bewegingen aan woorden en geluiden te koppelen en droegen veertien jongeren (mét danstalent) op om een heuse bewegingsgeluidenpartituur uit het hoofd te leren. *Val*.

Het resultaat is – zacht uitgedrukt – indrukwekkend. *Zoeff*. Als een bende onderdanige en geïndoctrineerde ambtenaren-in-maatpak trippelen, draaien, schuifelen en stappen de veertien jongeren over de scène. Soms met de blik strak vooruit, soms met een bedremmelde ‘zie mij hier staan’ blik richting publiek. *Wiebel*. De momenten waarop oogcontact met het publiek gezocht wordt, zijn de strafste en redden de creatie die intrigerend maar ergerlijk hermetisch start. *Rust*. Je hoort een voice-over die helder de bewegingen van de verschillende dansers beschrijft op een toneelvloer die ‘versierd’ is met schuine strepen, boogjes, stippellijnen – delen van het dansparcours dat door de voice-over beschreven wordt. *Zoeff*.

Vervolgens doen de dansers exact wat de voice-over gebiedt. *Stap*. Het is pas wanneer die ‘gehoorzaamheid’ doorbroken wordt – langzaam maar zeker – dat de dansers kunnen uitpakken met hun virtuositeit. Wow! Hun lijven lijken getransformeerd tot verbluffende machines die bij elk woord (wiebel, zwier, ...) de bijhorende beweging maakt. Ontzettend knap om te zien maar er ontbreekt wat. *Schuuuuuif*. Of beter: er wordt te veel gesuggereerd en te weinig uitgewerkt. De dansers sleuren elk met een huishoudelijk voorwerp, een deur, tafel, tapijt, gordijn, stofzuiger en enkele stoelen. Ook dat nog. Daar worden kleine, grappige beelden mee

gemaakt. De grappigheid schuilt dan vooral in de mimiek van de dansers. Maar Deneer en Verlinden zetten amper in op dat spelen met de met mimiek. *Wissel. Wissel. Wissel. Wiebel.* Van zodra er net iets meer alerter en geestiger ingespeeld wordt op de voice-over ontstaat nochtans een grandioos slapstickeffect. Dan zet *Dub* op een schitterende (gedubde) manier ons gewoontegedrag te kijk en toont hoe verfrissend het is om uit de band te springen.

Dub is een dansant huzarenwerkje met verbluffende dansprestaties maar wordt pas boeiend als de dansers uit de band springen. Jammer is wel dat de slapstickmoves daarbij amper uit de verf komen, omdat de jongeren/ambtenaren in een te strak wiebel/zwier/schuifel/rust-keurslijf zitten. *Zoeff.*